

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **Y. H.**, narozený X,
státní příslušník X,
bytem X,
zastoupený advokátem Mgr. Markem Kovandou,
sídlem Malá Štěpánská 1932/3, 120 00 Praha,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**,
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-31/LE-LE05-LE05-2023 ze dne 9. 4. 2026, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal dne 3. 2. 2023 žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný vyzval žalobce, aby se dne 31. 3. 2026 dostavil na doplňující pohovor. Žalobce si předvolání nevyzvedl, ani se na doplňující pohovor nedostavil. Žalovaný tak napadeným rozhodnutím č. j. OAM-31/LE-LE05-LE05-2023 ze dne 9. 4. 2026 řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil podle § 25 písm. d) zákona o azylu.
2. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, jejíž součástí byl i návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V něm uvedl, že mu v případě nepřiznání odkladného účinku hrozí bezprostřední nebezpečí, že bude muset opustit území České republiky ještě předtím, než soud přezkoumá zákonnost napadeného rozhodnutí. Takový následek by pro žalobce znamenal vznik závažné a obtížně napravitelné újmy, neboť návrat do země původu za současné situace může mít pro jeho osobní poměry nevratné následky. Zachování stávajícího stavu nijak nepředstavuje nepřiměřený zásah do veřejného zájmu, nepřiznání odkladného účinku může mít pro žalobce zcela zásadní následky.
3. Žalovaný s návrhem nesouhlasil. Žalobce neuvedl takové skutečnosti, které by vysvětlily, proč se k pohovoru nedostavil, nesoučinnost žalobce v podobě nedostavení se k pohovoru mohl žalovaný sotva interpretovat jinak než jako konkludentní nezájem na dalším pokračování řízení. Respektování pravomocných rozhodnutí správního orgánu představuje důležitý veřejný zájem. Soudní přezkum napadeného rozhodnutí není vyloučen, žalobce je v řízení zastoupen advokátem hájícím jeho práva a zájmy.
4. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě soud nerozhoduje tak, že by předjímal rozhodnutí ve věci samé, ale zjišťuje existenci zákonných podmínek pro

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

přiznání odkladného účinku žalobě uvedených v § 73 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Zákon stanoví dvě podmínky, které musí být současně splněny k tomu, aby bylo možné přiznat žalobě odkladný účinek: (1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; (2) přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

5. Bylo na žalobci, aby tvrdil a osvědčil naplnění první z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. že by výkon nebo právní následky rozhodnutí pro něho znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Závisí na žalobci, zda upřesní, v čem má újma spočívat, a aby takto tvrzené skutečnosti patřičně doložil. Rozpor přiznání odkladného účinku s veřejným zájmem, popř. i újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, má tvrdit a osvědčovat žalovaný (srov. usnesení KS v Praze č. j. 45 A 4/2013-29 ze dne 6. 2. 2013, č. 2852/2013 Sb. NSS). Jen tehdy může soud posoudit, vznikne-li neprodleným výkonem nebo jinými právními následky správního rozhodnutí žalobci nepoměrně větší újma, resp. těžko nahraditelná či kompenzovatelná újma.
6. Žalobce možnou újmu spatřuje v hrozícím opuštění území České republiky. Žalobci však přímo v souvislosti s napadeným rozhodnutím opuštění území nehrozí, protože mu žádnou takovou povinnost neukládá. Opuštění území by bylo bezprostřední jen, pokud žalobce nemohl své setrvání zabezpečit jiným pobytovým titulem, nebo pokud by vůči němu bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění. Samotné vycestování pak ani nepředstavuje dostatečně intenzivní újmu. Je proto zapotřebí, aby žalobce v návrhu jasně konkretizoval a případně i osvědčil důvody, pro které by mu vycestování z území České republiky vznikla újma o takové intenzitě, aby ospravedlňovala výjimečné postup v podobě přiznání odkladného účinku žalobě.
7. To se v projednávané věci nestalo. Žalobce setrval pouze na nekonkrétním tvrzení, že návrat do země původu může mít pro žalobce nevratné následky a měl byl za následek vzniku obtížné a nenapravitelné újmy. Z takových tvrzení nelze seznat povaha ani intenzita žalobci hrozící újmy. Tím nebyla naplněna ani první z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě. Možným rozporem přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem se soud již nezabýval, neboť podmínky pro jeho přiznání musí být naplněny kumulativně.
8. Z výše uvedených důvodů soud návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě nevyhověl (§ 73 odst. 2 s. ř. s. a contrario).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná [104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Plzeň 21. května 2026

Mgr. Jan Šmakal v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.